

גידופים

במקום מדיניות

שגרירי ישראל בארצות-הברית, יצחק רבין, נהנה ממידה רבה של אהדה מכל שכבות העם. בזכות היותו רמטכ"ל צה"ל במלחמת ששת-הימים, הוא נערץ במחנה הניצנים. בזכות דעותיו השקולות והמתונות בהנהגה הוא נהנה גם מאהדה במחנה היונים. לפני שבועיים, בעקבות פירסום תוכנית השלום של שר-החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס, נקרא השגריר רבין לבוא להת-יעצות בירושלים.

מעידה בעזרת הממשלה. השבוע הפתיע רבין בצעד בלתי שקול, בלתי דיפלומטי ובלתי נכון. אזרחי ישראל יכלו רק לשאול את עצמם אם צעד זה נבע מההוראות החודשות שקיבל מהממשלה. היה זה אחרי שמוכר האו"ם ארטאנט, דיבר באהדה על תוכנית השלום החדשה של הסובייטים, ציין כי הצעותיה של ברית המועצות נראות לו כקונסטרוקטיביות. ב-תגובה על כך הצהיר רבין בארצות-הברית: "ארטאנט הוא הנציג הנאמן ביותר של ברית-המועצות באו"ם".

מבלי להתייחס לעצם ההצעה הסובייטית ולמטרותיה, הרי שבקצרות ממשלת-ישראל מעד השבוע יצחק רבין את מעידתו הדיפלומטית הגולה ביותר, מעידתו הבהירה שוב כי בדיפלומטיה אין הגידופים מהמים תחליף למדיניות.

מפלגות

איזו

ליברליות?

אילו היו המפלגות הליברליות נשפוטות לפי מידת הליברליות הנהוגה בין חבריהן, היתה המפלגה הליברלית הישראלית זוכה בתואר "המפלגה הליברלית ביותר בעולם!" מה שהתרחש באסיפת מרכז המפלגה ביום החמישי האחרון, עלה גם על חופש הדיבור המקובל בין מפלגות יריבות. היה זה כאשר התכנס מרכז המפלגה לרוח ב-בחירת מועמד לתפקיד גובר הסוכנות. תפקיד זה שמור בסוכנות לנציג ההתאחדות העולמית של הציונים הכלליים, שהמפלגה הליברלית בישראל נמנית עליה, עד לבחירתו כשר בממשלה, שימש בתפקיד זה השר אריה (ליאון) דולצ'ין. כשפרש מתפקיד הגובר, עמדת מפתח המקנה ל-מפלגתו של הגובר יתרונות רבים, חיסשו הליברלים מועמד אחר. בניגוד לדעתם של שליטי המפלגה, נבחר אז ד"ר יהושע אורבך, עולה מברזיל, מראשי הציונים הכלליים שם. אולם מועמדותו לא נשאה חן גם בעיני המערך. בלחץ המערך עירערו ראשי הליברלים על הבחירה.

ביב שד שופכין. כאשר התכנס ה-מרכז לבחור מועמד, החלו חילופי האשמות חריפים ביותר בין הנוכחים. פתח בכך ראשון יהושע אורבך עצמו. "בנקיון כפיים, ובכבוד נתתם לי את הנצחון נגד רצונם של השליטים במפלגה...". אמר לחברי המרכז שבחרו בו כבר פעם. אבל אי-אפשר להמשיך בחיים של עבדות פנימית בתוך החירות הדמוקרטית הישראלית." על דבריו של אורבך הגיב חייב שמחה ארליך, תעשיין תרופות עשיר, שהיה מ-ראשי העסקנים של המפלגה הליברלית עד שנבחר בבחירות האחרונות לראשונה ל-כנסת. ארליך, יהודי בלשונו החרדית, לא ברר במילים. "מעשיך הורסים את הבית יחד עם הפישפשים!" התריע כלפי אורבך בך: "דברך הם שקר, כזב, הרעלה והסיתו!" הוא כינה את אורבך "מהפכן דרום אמריקאי", טען כי הגיעו לידיו מכתבים מברזיל התולים באורבך קופה של שרצים. אורבך לא נשאר חייב. "אתה ביב שד שופכין!" קרא לעבר ארליך. כאן התערב שר המסחר והתעשייה יוסף ספיר, העיר: "אי-אפשר לקרוא ביב שופכין לאדם, רק לדברים!" הווחות ספרו והשערוריה איימה להפוך לתיגרת ידיים.

הרוחות נרגעו רק אחרי שאורבך הודיע על הסרת מועמדותו מרצונו.

הגידופים וההאשמות ההדדיות הוכיחו כי השותפות בשלטון השחיתה את עסקני המפלגה הליברלית. כל זמן שהיו באופי-זיכיה, שמרו על הגינות בויכוחים הפנימיים. ברגע שהגיעו לחלוקת נתחים מהעוגה השלטונית, איבדו עסקני הליברלים כל רסן.

משאל

באישור הנתונים הרשמיים
ומשאל "המוצד הנבחר" 1970

הנבחרת ביותר - הנמכרת ביותר